

seisnud nii laulukaare all kui ka dirigendipuldil, olen üsna kindel, et seal lihtsalt ei saa keegi emotsioonituks jääda. See rõõm laulust on kõige suurem rõõm.”

Järgmise üldlaulupeoni on mitu aastat aega, ehkki ettevalmistus juba käib. Millal ja kus võib teid lähiajal kooridega esinemas näha?

Meil on koostöös Eesti Kontserdiga plaanis mitmeid asju, millel tasub silm peal hoida. Aga ma kutsun Estoniasse, kus on praegu väga häid etendusi. Rahvusoooperi poistekoor teeb ka päris paljude ooperites kaasa: “Carmenis”, “Tannhäuseris”, “Toscas” ja veel mõnes. Ka rahvusballett on praegu minu meelest väga-väga tugev. Tegelikult tahaksin ka ise hoopis rohkem teatris ja kontsertidel käia!

Viimane kontserdielamus, mis ei olnud otseselt seotud teie enda tööga?

Väga täpselt tean: 30. detsembril esitas kammerkoor Voces Musicales Jõhvi kontserdimajas Händeli muusikat ja Risto Joost dirigeeris. Väga hea kontsert! Ja küll oli mõnus kuulata kontserti saalist nii, et ei pidanud millegi pärast muretsema, lihtsalt nautisin heade kolleegide-sõprade suurepärasest musitseerimisest.

Milline muusika teile väljaspool klassikalist muusikat ja kooriteoseid veel huvi pakub?

Minu eluagne lemmik on olnud Queen, väga pean lugu ka Tõnis Mägist. Väga. Minu arvates ei ole meil teist nii sügava tunnetusega lauljat kui Tõnis. Ta on tõesti nagu hea vein, mis läheb aastatega järjest paremaks. Üks eelmise aasta üllatajaid oli Koit Toome, just “Su nägu kõlab tuttavalt” saates – millist häält see laulja tegi! Siiri Sisask on olnud alati minu suur lemmik, oleme temaga koos muusikat teinud.

Kui muusika on korraga armastus, töö ja hobi, siis kas sellest saab ka puhata? Kuidas muusikast puhata?

See on õige, et ma ei mõtle küll oma tööst kui tööst, ma ikka teen muusikat. Isegi kui kõnest käib läbi see “tööl” minek, siis tegelikult käin muusikat teemas, ja see on puhas õnn. Näen iga päev, kuidas muusika arendab inimesi vaimselt ja emotsionaalselt ja kui palju rõõmu on muusikast minu ümber olevatel inimestel, kellele see on samamoodi hobi ja armastus, mille eest juhtumisi veel palka ka saab. Aga puhkamiseks pole vaja muud kui mõnikord pisut vaikust.

Me oleme uhked Eesti koorimuusika traditsioonide üle. Te kontsertreisite tihti oma kooridega – kus võetakse meie koorilaulu eriti hästi vastu?

Kultuuritaust on väga erinev, ei oskagi esimese hooga vastata, sest minu meelest meil polegi olnud kehva vastuvõttu. Aga kõnekas on hoopis fakt, et neil reisidel tullakse tihti küsima mõne loo nooti. See tähendab, et Eestis on väga head koorimuusika heliloojad: klassikud nagu Kreek, Saar, Tormis ja ka kaasaegsed, näiteks Uusberg. Seega olen väga uhke, et me laulame mitte ainult hästi, vaid just oma keeles oma muusikat – ja see levib ning teised tahavad ka seda esitada.

Milline on teie esimene moemälestus?

Ma pean tunnistama, et isegi see on seotud muusikaga. Mood, mis on muusikas! Kuna ma tegelesin võistlustantsuga, siis just 1980ndate võistlustantsukostüümid avaldasid muljet ja on seniajani meeles. Tänapäevase võistlustantsumoega on väga suur vahe – kõik need tohutu uhked Ladina-Ameerika ja standardtantsude kleidid, mis rõhutasid vastavat tantsustiili. Muu ei ole koolipõlvest nii müllu sööbinud ja miski pole mind ka hiljem eriti šokeerinud.

väga hea kunstnikutöö, seal on selliseid kostüüme, mis sobiksid absoluutselt ka maailma moelavadele!

Kuidas te oma riietumisstiili iseloomustaksite?

Igapäevaselt suhtun rõivastesse pigem nii, et mul peab olema mugav. Kuna mu tööriietus on vägagi pidulik, tunnen mõnu *casualist*. Tänapäeva mood seisneb paljuski materjaliteaduses ja minu jaoks peab riietus juba dirigendiameti tõttu olema mugav ja tervislik. Kujutad ette, kunagi kanti nailonsärke, kohutav!

Tänapäeval räägitakse sellest, et poisid on ühtäkki väga moeteadlikuks muutunud, kas teil poistekooridega koostööd tehes on ka selliseid tähelepanekuid?

Kuna näen neid nii tihti, siis me kuidagi kasvame koos ja mingeid väga äkilisi muutusi pole ma tajunud. Seda olen küll tähele pannud, et enda eest hoolitsetakse rohkem, olgu see vaba või pidulik riietus. Küll aga näen tihti, et kui poistel saabub häälemurre ja nad astuvad kooris noormeeste ridadesse, tekib neil vajadus ülikonna järele – ja see võib olla elus üldse esimene ülikond! Tal polegi enne olnud! Kooris on nende poiste esimene kogemus

“Soovitan näiteks vaadata Tõnu Kõrvitsa ooperit “Liblikas”, kus on väga hea kunstnikutöö, seal on selliseid kostüüme, mis sobiksid absoluutselt ka maailma moelavadele!”

Laulupeo paelu teie randmel ma juba märkasin, aga kas muusikaga seonduvalt on teil ka mõni riietuse, mis on väga oluline ja tähtis, näiteks rahvariided?

Jaa, ma sain alles sel suvel endale Ida-Virumaa rahvariided, tõeliselt ilusad ja spetsiaalselt mulle tehtud. No ja siis on alati garderoobis Estonias õmmeldud smokingud ja frakid, aga see on tõesti puhas tööriietus. Näen teatris tihti, kuidas mood või siis ütleme kostüüm sünnib, ja see on tõeliselt äge! Soovitan näiteks vaadata Tõnu Kõrvitsa ooperit “Liblikas”, kus on

ülikonnaga või smokinguga ja isegi lipsusõlme tegemisega. Ja kohe võib näha, et selline riietus paneb neid end teistmoodi tundma, tekib hoopis sirgem rüht ja teine olek. Põhimõtteliselt saab öelda, et muutub suhe riietusse. Vahel ma õpetan neid, et smokingu juurde ei käi valge sokk, must peab olema, ja siis keegi vastab, et oi, aga mul jäid rohelised...

Mis Eesti naiste juures silma jääb?

Mulle jääb silma see, et Eesti naised on lihtsalt ilusad. Reisi palju tahad, meie naised on kõige ilusamad ja oskavad enda eest hoolitseda. ■